

21. Virágvasárnap.SÍR AZ ISTEN .

Lukács 19,41-44
Jeremiás 13,15-27 ; 14,17-18

Ne mondja közületek senki, hogy túl komor ígékert ke-
restem virágvasárnapra. Higyjétek el, itt az ideje felismer-
nünk, hogy virágvasárnap olyan ünnep volt, ahol mindenki uj-
jongott, hozsánnázott, csak egy valaki sírt, Jézus Krisztus,
és nem volt senki, aki Vele sírt volna. Pedig nem szokott Ő
sírní. Bár a "fájdalmak férfja" volt Ő, könnyeit nem mutogat-
ta az emberek előtt. Csak a betániai temetőben sírt és most
az Olajfák hegyének lejtőjén, virágvasárnap.

Mélyen megrendítő az is, ha felnőttek, édesapák és
édesanyák sírnak. Az elmúlt esztendőben veszítette el egy é-
desanya egyetlen fiát. Így emlékezett vissza a végzetes búcsú-
zésra: - "Azt mondtam: Fiam, ne menj el, megszakad a szívem...
és csak sírtam...sírtam... Fiam azt válaszolta: Ne sírjon édes-
anyám, mert akkor nem tudok elmenni ! - És felszakad az anya
szívéből a fájdalmas emlékezés: Ő, csak sírtam volna mégjob-
ban, még tovább, mert akkor ma élne a fiam! Mert számára az
az út a halál útja lett."

Megkérdezlek mindnyájatokat: Fiak, leányok, férjek,
feleségek, édesapák, édesanyák: Nem jártok-e olyan úton, amit
a ti kedvesetek könnyeivel öntöz? ! Nem kellene-e azonnal visz-
szafordulni erről az útról?

Megrendítő, amikor Isten szolgái sírnak. A világiro-
dalom gyöngyszemei közé lehet sorolni azt a jelenetet, amikor
Elizeus próféta sír Hazáel előtt. /Részletezni 2 Kir 8, 7-15/